

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: SALMETONE

Citation: Aakjær, Jeppe: "SALMETONE", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid60864/facsimile.pdf>
(tilgået 13. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

SALMETONE.

Den sidste Sang af Dagen, det første Skrig af Nat
nu mødes under Himlens Buetage,
nu standser Degens Fugle den glade Tagfat,
men Uglen udflyver for at jage.

Jeg er saa ræd i Natten, jeg er saa glad ved Dag,
min Jubel nærer sig ved Lysets Strømme,
men hejser Natherolden sit sorgsorte Flag,
da fyldes min Sjæl af Vernøds-Drømme.

Da græder hvert et Minde, der tør mod Himlen sang,
jeg gjæstes da af Bud fra Dødens Rige,
og alt, hvad jeg har syndet og fejlet engang,
som Skygger sig om mit Leje snige.

— O Dag bag dine Bjerge, vi venter paa vor Drot,
stræk ud dit Scepter over Jordens Flige!
thi er der ikke skrevet: at Lyset er godt?
Vær lovet, o Sol, jeg ser dig stige!

Jebjærg 18/6 1884.

BREV AFBRUDT.

Nu trykker Sønnen mine Øjenlaage,
tilgiv, min Skat, jeg kan ej længer vaage!

Et Blik endnu ud af den aabne Rude,
før Hovedet jeg sænker mod dets Pude:

Dér vandrer Maanen over Østerhimlen,
en Kronprinsesse iblandt hele Vrimslen.

I hendes Nærhed fire blanke Stjerner
omkredser hende som en Flok af Terner.

•